

GEZANG 178

Melodie: Friedrich Funcke (1642-1669)
Bewerking voor 3-stemmig koor
door Adr. C. Schuurman

2. Hij, de ken-ner al - ler har - ten, kent ook
hoe ik hier in al mijn smarten, 't heil ver-
7. Ru-we stor-men mo - gen woe - den, al - les
God, mijn God zal mij be - hoe - den, al - les
8. Maar wat lot, 't zij dood of le - ven, dood of le - ven,
Je - zus zal mij nooit be - ge - ven: nooit be - ge - ven.

2. Hij de ken-ner al - ler har - ten, al - ler har - ten, kent ook mij, en weet al - leen,
hoe ik hier in al mijn smar - ten, al mijn smarten, 't heil verwacht van Hem al - leen.
7. Ru - we stormen mo - gen woe - den, mo - gen woe - den, al - les om mij heen zij nacht,
God, mijn God zal mij be - hoe - den, mij be - hoe - den, God houdt voor mijn heil de wacht.
8. Maar wat lot, 't zij dood of le - ven, dood of le - ven, smaat of eer - be - toon mij wacht,
Je - zus zal mij nooit be - ge - ven, nooit be - ge - ven: ben ik zwak, bij Hem is kracht.

2. mij, en weet al - leen,
wacht van Hem al - leen.
7. om mij heen zij nacht,
voor mijn heil de wacht.
8. eer - be - toon mij wacht,
zwak, bij Hem is kracht.

2. Ja, Hij weet hoe diep mijn zon - den
7. Moet ik lang zijn hulp ver - bei - den,
8. Gunst van men - sen, raad van vrin - den,

- [weet al - leen, 2. Ja, Hij weet hoe diep mijn zon - den steeds op
7. Moet ik lang zijn hulp ver - bei - den, zij - ne
8. Gunst van men - sen, raad van vrin - den, bitt' re

2. w mijn ziel door - won - den: niet mijn
- de blijft mij lei - den: door een
van kwaad - ge - zin - den, hoog - te,

- den: mij - ne ziel door - won - den: niet mijn on - ge -
- den: lief - de blijft mij lei - den: door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
- den, haat van kwaad - ge - zin - den, hoog - te, diep - te,

nieuw mijn ziel door - won - den: mij - ne ziel door - won - den: niet mijn on - ge - loof en waan, -
lief - de blijft mij lei - den: lief - de blijft mij lei - den: door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
haat van kwaad - ge - zin - den, haat van kwaad - ge - zin - den, hoog - te, diep - te, vreugd' of rouw, -

- on - ge - loof en waan, mijn ge - loof, dat ziet Hij aan, -
nacht, hoe zwart, hoe dicht, voert Hij mij in 't eeu - wig licht, -
diep - te, vreugd' of rouw, niets ont - rooft mij aan Gods trouw, -

- loof en waan, mijn ge - loof, dat ziet Hij aan, mijn
zwart, hoe dicht, voert Hij mij in 't eeu - wig licht, voert
vreugd' of rouw, - niets ont - rooft mij aan Gods trouw, niets

- mijn ge - loof, dat ziet Hij aan, - mijn
— voert Hij mij in 't eeu - wig licht, - voert
— niets ont - rooft mij aan Gods trouw, niets

GEZANG 219

Melodie: Johann Georg Ebeling
(1637-1676)
Bewerking voor 3-stemmig koor
door Adr. C. Schuurman

4. Zendt Hij mij een kruis te dra - gen, lijdt mijn hart -
7. Zelfs geen dood kan ons meer do - den, door zijn poort
9. Heer, mijn her - der, 'k blijf U bei - den, Gij zijt mijn, -

4. Zendt Hij mij een kruis te dra - gen, lijdt mijn hart
7. Zelfs geen dood kan ons meer do - den, door zijn poort
9. Heer, mijn her - der, 'k blijf U bei - den, Gij zijt mijn

(event. orgelbas)

- angst en smart, zoud' ik dan ver - sa - gen? Die 't mij zendt, Hij zal 't ook en -
gaan wij voort, aan zijn macht ont - vlo - den; hij moet ons Gods macht be - wij -
ik ben dijn, nie - mand kan ons schei - den. Ik ben dijn, daar Gij uw le -

- dan ver - sa - gen? Die 't mij zendt, Hij zal 't ook
nacht ont - vlo - den; hij moet ons Gods macht be -
kan ons schei - den. Ik ben dijn, daar Gij uw

- kracht zal zijn macht eens mijn lij - den wen - den.
gaan langs zijn baan tot Gods pa - ra - dij - zen.
bloed, eens voor goed, hebt voor mij ge - ge - ven.

- en - den; groot in kracht zal zijn macht eens mijn lij - den wen - den.
wij - zen, daar wij gaan langs zijn baan tot Gods pa - ra - dij - zen.
le - ven en uw bloed, eens voor goed, hebt voor mij ge - ge - ven.

ad lib. *ova* bassa
niet echter in octaven!